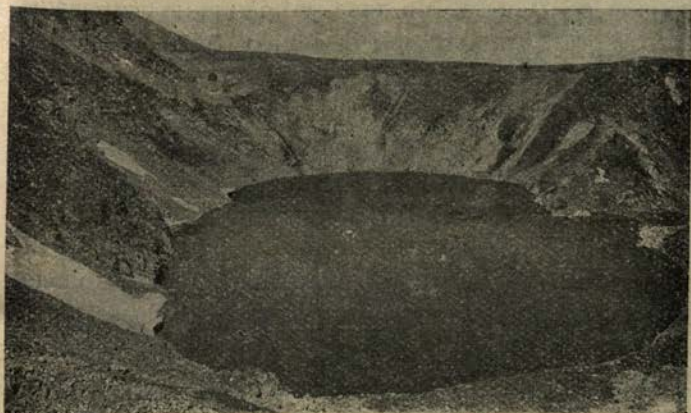

зането трая повече отъ часъ и половина и премина срѣдъ най-голѣми опасности. Най-после, следъ дълги премеждия, успѣхме да се доберемъ до подножието. Страхътъ бѣше сложилъ отпечатъкъ по лицата на всички и слизането при водопада не можа да ни развесели. Пъкъ и когато се събрахме, забелязахме съ ужасъ, че двама наши другари лип-

Шестото езеро.

сватъ. Викахме, свирихме — никакъвъ знакъ отъ тѣхъ. Нима нѣкоя несигурна стѣпка имъ отреди да загинатъ въ тия пущинаци? Учителътъ ни, угриженъ за тѣхната сѣдба, се отправи самъ по скалитѣ. Страхувахме се да не загубимъ и него.

Едва когато се свечери, видѣхме изнуренитѣ образи на нашитѣ другари. Отдѣлили се нѣкѣде въ дѣсно, и благодарение на огъня, който видѣли до хижата, успѣли да разбератъ, кѣде сме. Радвахме се всички, че живи и здрави се прибрахме пакъ заедно. Гледката на водопада бѣше чудесна, но преживѣнитѣ опасности толкова силно ни пора-